

Fliplands bedrijf verleent hulp in Roemenië

Verpleegsters, cv-monteurs, artsen, schilders, vrachtwagenchauffeurs, metselaars, uitvoerders: het is in de Giessenlanden een komen en gaan van Roemeniëgangsters. De regio is duidelijk in de ban van de Roemeniëhulp. Wat ooit begon als een comiteetje, is uitgegroeid tot een goed geoliede organisatie.

Door Leen Geluk

Voor het begin moeten we terug naar december 1989, de maand waarin dictator Ceaucescu door de Roemeense bevolking ten val werd gebracht. Een aantal mensen in de Giessenlanden voerde in die tijd overleg met elkaar over het opzetten van een thuiszorg-project. Naar aanleiding van de gebeurtenissen in Roemenië rees de vraag of de diaconieën hier een taak hadden.

Het antwoord luidde bevestigend. De kerkgebouwen in de regio werden opengesteld voor de inzameling van geld en kleding. Van het geld werd voedsel gekocht en al op Tweede Kerstdag kon het eerste transport vertrekken. De plaats van bestemming was Sibiu. Met de Baptisten-gemeente in deze stad hadden enkele mensen uit de regio al contacten opgebouwd in de tijd van het illegale Bijbelvervoer.

De begeleiders van het transport keerden diep onder de indruk terug. Ds. Benjamin Poplacean van Sibiu had hen enkele kindertehuizen laten zien. Daarnaast was ook de algehele armoede in het land een schokkende ervaring. Het besluit stond vast dat het niet bij dit ene transport mocht blijven.

Tot zo ver een krantenartikel gepubliceerd in het Reformatorisch Dagblad op 21 maart 1992 door J. van Klinken.

Roemenië

De voorzitter van de Heemkundekring Philippslandt vroeg me tijdens de laatste watersnood-herdenking in de Wimpel of ik eens iets wilde schrijven voor de Cronieke. Regelmatig schrijf ik wat voor een fietsclub, maar ook voor ons eigen bedrijfsblad 'Gekleurd'. Meestal anekdotes, gebeurtenissen die het vertellen waard zijn, soms hilarisch, soms bijzonder, soms zelfs ongeloofwaardig, maar allemaal met hetzelfde karakter waar gebeurd en waard om te bewaren.

Geschiedenis, er kan geen heden zijn zonder een verleden, we kunnen er van leren. Alles wordt gevormd in het leven,

Leen Geluk is geboren en getogen in Groenekan (provincie Utrecht). De voorouders van zijn vader kwamen uit Tholen en Oud Vossemeer. In de jaren zeventig was zijn broer, Henk Geluk, onderwijzer in Sint Philipsland. Leen besloot zijn broer te volgen en kwam in 1980 naar Flipland, al waar hij na een zestal jaren gewerkt te hebben bij een aannemingsbedrijf een eigen bedrijf startte dat is uitgegroeid tot de huidige onderneming t.w. een vastgoed onderhoudsbedrijf met ruim 100 personeelsleden en werkzaam tot zelfs buiten de landsgrenzen.

in het bijzonder de mens, vooral de jonge mens. In dat kader plaatsen wij (Schildersbedrijf Geluk) onze reis indertijd in 1993, nu 21 jaar terug in februari. Het was 3 jaar na de val van het schrikbewind van dictator Ceaucescu, na de val van het communisme, het ijzeren gordijn in de Oostblok landen. Iets waar we nu niet veel meer mee te maken hebben of van horen. Hoewel de toestanden momenteel in de Oekraïne in Kiev wel wat op de opstanden lijken in de tijd van 1989 hetwelk uiteindelijk heeft geleid tot de val van de muur in Oost Berlijn en tot vrijheid in vele landen zoals, Hongarije, Polen, Tsjecho-Slowakije, Roemenië.

De tijd van de koude oorlog, die nu ver achter ons ligt, heeft de huidige jeugd niet meer zo veel te zeggen. Wij moesten onze militaire dienstplicht nog vervullen (1979) veelal op de Noord-Duitse laagvlakte in Seedorf en Bergen Hohne, als soldaten van het 1e Nederlandse legerkorps, dat de meest vooruit geschoven post van de Europa verdediging tegen het Oostblok was. Dit alles behoort nu tot de geschiedenis hoewel veel vijftigers en ouderen zich die tijd nog wel zullen herinneren. Het was de tijd van onderdrukking en van weinig vrijheid in genoemde Oostblok landen, en Roemenië stond bekend –was berucht- om het ware schrikbewind van Ceaucescu. De geheime dienst de Secure-

tate bezorgde bij het benoemen daarvan alleen al kippenvel bij veel mensen hebben wij ons later laten vertellen. De misdaad tierde welig en drankmisbruik was een alledaags verschijnsel. Schrijnende toestanden hebben we gezien, schokkend zoals in het krantenartikel vermeld staat.

Ging het na de Wende, zoals de val van het ijzeren gordijn ook wel genoemd wordt, onmiddellijk goed in al die landen?

Het kindertehuis in Sibiu.

Neen, niets is minder waar, verre van dat zelfs. Zekerheden van vast werk en dus vast inkomen, hoe slecht ook, vielen weg. Er kwam in die landen een ongekende armoede tevoorschijn en de misdaad begon nog weliger te tieren. Velen konden de vrijheid maar nauwelijks aan. Grenzen gingen open (niet helemaal, maar een klein beetje) en wij konden met eigen ogen kennis nemen van de belabberde toestand waarin de mensen verkeerden.

Stichting 'Giessenlanden'

Wij kwamen in 1992 in contact met de voorzitter van de Stichting 'Giessen-